

КОПІЯ

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень статті 24 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями статті 2¹, частини першої статті 182¹ Кодексу законів про працю України, частини першої статті 19 Закону України „Про відпустки“, статті 3 Закону України „Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків“

м. К и ї в
11 березня 2014 року
№ 30-у/2014

Справа № 2-41/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень статті 24 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями статті 2¹, частини першої статті 182¹ Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс), частини першої статті 19 Закону України „Про відпустки“ від 15 листопада 1996 року № 504/96–ВР (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 2, ст. 4) з наступними змінами (далі – Закон № 504), статті 3

Закону України „Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків“ від 8 вересня 2005 року № 2866–IV (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 52, ст. 561) з наступними змінами (далі – Закон № 2866).

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (далі – Уповноважений з прав людини) – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 24 Конституції України, за якою громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом, у взаємозв'язку з положеннями статті 2¹, частини першої статті 182¹ Кодексу, частини першої статті 19 Закону № 504, статті 3 Закону № 2866 в аспекті питання: „чи мають чоловіки рівні права з жінками за умови перебування в однаковому з ними становищі, зокрема, чи є чоловіки, які мають двох або більше дітей віком до 15 років, або дитину-інваліда, або усиновили дитину, рівними у праві на додаткову відпустку, що гарантується державою жінкам у такому ж становищі“.

Посилаючись на положення статті 3 Закону № 2866, відповідно до яких державна політика щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків спрямована на недопущення дискримінації за ознакою статі, забезпечення рівних можливостей жінкам і чоловікам щодо поєднання професійних та сімейних обов'язків, автор клопотання стверджує, що стаття 182¹ Кодексу та стаття 19 Закону № 504 в частині надання права на додаткову відпустку жінці, яка працює і має двох або більше дітей віком до 15 років, або дитину-інваліда, або яка усиновила дитину, є дискримінаційними стосовно чоловіка, який перебуває у такому ж становищі.

Аргументуючи свою позицію, Уповноважений з прав людини посилається також на абзаци другий – п'ятий статті 1, частину другу статті 6 Закону № 2866, частини першу, другу статті 141 Сімейного кодексу України, статтю 14 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, частини першу, другу статті 1 Протоколу № 12 до цієї конвенції,

рішення Європейського суду з прав людини, прийняті у справах щодо недопущення дискримінації, тощо.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 26 лютого 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

У Конституції України визначено вичерпний перелік питань, підвідомчих Конституційному Суду України, одним з яких є офіційне тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150).

Уповноважений з прав людини, ставлячи питання про наявність у чоловіків рівного з жінками права на додаткову відпустку, передбаченого статтею 182¹ Кодексу та статтею 19 Закону № 504, фактично просить Конституційний Суд України розширити шляхом офіційного тлумачення вказаних у конституційному поданні положень законодавчо встановлений перелік працівників, яким надається щорічно додаткова оплачувана відпустка у зв'язку з тим, що вони мають двох або більше дітей віком до 15 років, або дитину-інваліда, або усиновили дитину.

Згідно з Конституцією України основи соціального захисту, засади регулювання праці і зайнятості, шлюбу, сім'ї, охорони дитинства, материнства, батьківства визначаються виключно законами, прийняття яких є повноваженням Верховної Ради України (пункт 3 частини першої статті 85, пункт 6 частини першої статті 92).

Отже, порушене суб'єктом права на конституційне подання питання непідвідомче Конституційному Суду України, що відповідно до пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 45, 48, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

У х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень статті 24 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями статті 2¹, частини першої статті 182¹ Кодексу законів про працю України, частини першої статті 19 Закону України „Про відпустки“ від 15 листопада 1996 року № 504/96–ВР з наступними змінами, статті 3 Закону України „Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків“ від 8 вересня 2005 року № 2866–IV з наступними змінами на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ